

ZAPISNIK

5. sjednice Upravnog vijeća Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog održane 20. travnja 2022. godine s početkom u 17 sati u prostorijama KDVL, soba 133.

(Napomena: sjednica se snima)

Sjednici su prisustvovali članovi Upravnog vijeća:

gosp. Goran Končar, predsjednik

gđa. Urša Raukar – Gamulin,

gđa. Sanja Volić Radić,

gđa. Anita Tokić,

gosp. Boris Arbutina,

te gosp. Dražen Sirišćević, ravnatelj

D N E V N I R E D :

- 1. Prihvaćanje Zapisnika 4. sjednice Upravnoga vijeća**
- 2. Ugovor između KDVL i ZF o korištenju Dvorane**
- 3. Preseljenje MIC-a u prostorije KDVL**
- 4. Prijedlog sezone ciklusa Lisinski subotom 2022./2023.**
- 5. Razno**

Gospodin Goran Končar, predsjednik Upravnog vijeća pozdravlja sve prisutne, otvara sjednicu te se dnevni red sjednice jednoglasno prihvaća.

Ad.1)

Vežano uz dostavljen prijedlog Radnog naloga za održavanje koncerta Placida Dominga uz Simfonijski orkestar HRT-a te potpisanu suglasnost na prošloj sjednici koja se upućuje gradonačelniku na potpis, a na kojoj je pri pisanju učinjena pogreška te se ista suglasnost mora potpisati ponovo, gospodin Končar još jednom moli da se preispita i pokuša sniziti honorar orkestra koji mu se čini prevelik, na što ravnatelj odgovara da smo isti dobili temeljem cjenika HRT-a za program predviđen u ukupnom trajanju preko 75 minuta i s preko 90 glazbenika, ali da će se u svakom slučaju s HRT-om još pregovarati i pokušati spustiti cijena. Gospodin Končar naglašava kako se Upravno vijeće slaže s navedenim projektom koji su i podržali na prošloj sjednici te kako će se suglasnost potpisati ponovo, samo moli da budemo na čisto što se tiče cijene honorara i da se ona pokuša sniziti.

Gospođa Raukar Gamulin moli da se pod Ad. 5) zapisnika 4. sjednice unese dopuna, odnosno konstatacija ravnatelja da je u tezama anonimnog pisma jedini njegov grijeh navedeni namještaj, koji je i skladišten u prostorijama Dvorane, kao i u Ad.4) da u zapisnik uđe da su radovi na prvom katu kod preinake garderoba započeli 2020. godine, a da je projekt urudžbiran 2022. godine te da je isto učinjeno bez dozvole, odnosno suglasnosti Zavoda.

Nakon zabilježenih primjedbi, Zapisnik 4. sjednice Upravnog vijeća jednoglasno je usvojen i prihvaćen.

Ad.2)

Gospodin Končar izlaže kako se pod drugom točkom dnevnog reda nalazi ugovor između KDVL i ZF o korištenju usluga Dvorane. Smatra da je to stvar koja se treba riješiti i zbog čega je recimo i prihvatio funkciju Upravnog vijeća. Imamo nekoliko ugovora, odnosno prijedloga ugovora te je postojao još i za vremena ravnatelja Vuljevića, a kasnije se mijenjao. Napominje kako se sjeća da je spomenuto kako je u Gradu bila donešena odluka da bez ugovora o najmu, ZF koristi sve usluge Dvorane. Ravnatelj odgovara kako smo dobili odluku Gradske skupštine da ZF može koristiti Dvoranu, prostor i tehničke usluge bez naknade te kako su prije te odluke bili obvezni neke stvari plaćati. Napominje kako i u našem dokumentu o osnivanju ustanove piše da ZF ima povlaštenu cijenu, ali da se sad dogodilo da im je sve bez naknade, a što je najstrašnije da im je bez naknade i naša studentska služba, hostese i biljeteri koji su naš izravn trošak te da to znači da ih mi izravno financiramo, a to je godišnje oko 100 tisuća kuna. To je bila odluka Skupštine na koju smo se mi žalili, ali bez uspjeha. Gospodin Končar pita je li ta odluka još uvijek na snazi, na što ravnatelj odgovara da jest. Gospođa Tokić govori kako je to odluka iz 2015. godine.

Gospodin Arbutina pita što nije tom odlukom skupštine taj njihov trošak prebačen na Grad, odnosno da mi od Grada to potražujemo. Ravnatelj odgovara kako tamo piše da će nam oni vratiti sredstva, ali da nam to nisu nikada podmirivali.

Gospodin Končar konstatira kako to vodi u anarhiju, da bez ikakvog ugovora, svatko ulazi i izlazi kad hoće te da to ne bi smjelo dalje tako funkcionirati i da je prioritet sljedećih sjednica da se napravi jedan draft ugovora, da se sjedne i napravi sastanak u Upravnim vijećem i upravom ZF i da se proba dogovoriti da bude malo reda, s tim da se vide i ti troškovi gdje da se smjeste i tko to plaća. Ravnatelj naglašava i o problemu opreme koju mi kupujemo vlastitim sredstvima i vlastitim je održavamo, a oni je dobiju besplatno. Također napominje i o problemu početaka njihovih pokusa, koji su nekada počinjali u 8 sati, ali su se godinama pomicala i sad počinju u 9,30 sati, što nama stvara probleme u ostvarenju onih programa koji se događaju kasnije, od nemogućnosti pripreme, tehničke postave, itd., a kako nam radi toga neki programi znaju i otpadati, a mogli smo je iznajmiti nekom organizatoru za dobar prihod.

Govori kako treba naći neki kompromis, da se nađe neka sredina koja bi svima odgovarala.

Gospodin Končar smatra da je s jedne strane jako bitan naš prijedlog prema ZF kao i prema Gradu, s obzirom da imamo neke troškove. Gđa. Raukar Gamulin pita je li moguće da se sve skupa malo prilagodi današnjim cijenama te da se zapravo izračuna koliko je zapravo to godišnje novaca koje bi onda Lisinski trebao dobiti od Grada za to. Ravnatelj odgovara da je moguće, na što se gospođa Tokić nadovezuje kako se to već bilo i radilo na zahtjev ravnatelja, analitika od 2015. godine na dalje jer se pisalo u Grad i došlo do iznosa od cca 1.300.000, 00 kuna te da su to bili samo minimalni troškovi, odnosno troškovi studentske službe. Također napominje kako članovi orkestra znaju držati nastavu, odnosno privatne satove po garderobama. Gospodin Arbutina govori kako bez srama rade u fušu te da se još i ljute kad ih zamoliš da izađu. Ravnatelj se nadovezuje govoreći kako su to sve problemi s kojima je on još od početka imao rasprave i s ravnateljem Puljićem pa kasnije i s ravnateljem Bochom, ali da je njihova teza kako je ova Dvorana izgrađena ionako za njihove potrebe.

Gospođa Raukar Gamulin govori kako ima onih koji se sjećaju kad je Dvorana izgrađena, za koga i kako, dok se gospodin Končar nadovezuje kako je funkcioniranje ZF tipično, kako su tipična producerska kuća svog vlastitog orkestra, kako dobivaju novac da sviraju koncerte i to rade, ali da se ne mogu baviti najmom Dvorane kako ni održavanjem, popravljanjem nečega i slično. Misli kako je ovo jedina velika nacionalna Dvorana u Hrvatskoj, gdje bi mi htjeli graditi identitet te smatra da ne misli kako se ne bi moglo ishoditi konačno nešto jer ZF neće koštati to što će potpisati ugovor, samo će se imati red i da ide u tom smjeru. Gospođa Raukar Gamulin govori kako treba onda vidjeti, preračunati te troškove koje imamo i uputiti onda na Grad, obzirom na ovu odluku koju imamo. Ravnatelj na to odgovara kako smo već pisali, ali da ćemo ponovo, kao i da je imao već prije niz sastanaka kako su se mijenjali pročelnici na tu temu, ali da nikada ništa nije realizirano. Napominje i kako ZF ima sve gratis, a nama prvo nisu svirali bez naknade ni jedan koncert, onda jedan, a ostali se naplaćuju i po 100 tisuća kuna. Uglavnom, kako se uvijek pisalo i tražilo, ali da zapravo nikada nije bilo nikakve volje da se nešto pomakne i riješi. Gospodin Končar misli da to nije namjerno, nego da se u Gradu zapravo puno stvari ne zna, da se Lisinski možda prikazuje kuću koja producira LS i nema drugih briga, a zapravo nije tako i da je potpuno zanemareno da Dvorana sama snosi velik dio sanacija, održavanje, itd. Uglavnom da su to stvari koje treba promijeniti.

Vezano za pokuse, gospođa Raukar Gamulin predlaže da se razmisli i predloži neki termin pokusa, nešto što je razumno i prihvatljivo za obje strane.

Gospodin Končar predlaže da se na temelju svih ugovora kakve smo imali učini jedan prijedlog ugovora, nekakav draft ugovora, porazgovarati sa svima koji su uključeni i pokušati se dogovoriti da se to napokon riješi.

Gospođa Raukar Gamulin također predlaže da se na sljedećoj sjednici vidi, napravi neki draft ugovora oko kojega će Lisinski kao kuća biti suglasna s tim i da se onda ZF piše da se pripreme za takav sastanak, da im se pošalje pa će se rješavati koji su koraci najpametniji, ali se slaže da bi bilo bolje da su odnosu utvrđeni ugovorno, da će ljudima trebati malo vremena na naviku, ali da će u konačnici svima biti nekako bolje i ugodnije raditi.

Upravno vijeće se jednoglasno slaže s predloženim.

Ad.3)

Vezano na temu preseljena MIC-a u prostorije KDVL gospodin Končar pita ima li itko nekih novih saznanja nakon održanog sastanka Upravnog vijeća i ravnatelja u Gradskom uredu osim da je bio predložen još jedan sastanak.

Gospođa Raukar Gamulin govori kako je čula da postoji problem s HGM-om, odnosno da se mislilo da bi oni mogli ostati u podnajmu od Pogona, ali kako je netko član Pogona, pa tako ne mogu oni nekome davati podnajam, a drugima ne. Ravnatelj na to govori kako zna da su oni udruga za sebe i kako mu je problem zaista prvi glas. Gospođa Raukar Gamulin govori kako ona ništa ne tvrdi, nego da govori kako je čula te da samo prenosi te pita postoji li možda mogućnost da HGM bude ovdje u KDVL ili što gospodin Končar misli pa da se njima predloži.

Gospodina Končar smatra da nakon sastanka u Gradskom uredu u kojem je dogovoreno da se MIC seli u prostorije Dvorane sa svom arhivskom građom, da se ne zaboravi da je i kompletna KDZ preseljena u Dvoranu te da ovdje jednostavno stvarno više nema prostora te kako Dvorana nema ni onaj prostor u Kneza Mislava već je to prostor od Grada. Također smatra kako se HGM-u, instituciji s velikom tradicijom može pomoći.

Govori kako se u Brozovoj 8 nalazi zgrada u kojoj su samo glazbene udruge i glazbene institucije te kako je odnedavno prazan, iseljen jedan kat od nekoliko prostorija, kancelarija te da može pomoći razgovarati da se taj prostor pod istim uvjetima kao što su imali da u podnajam HGM-u, ali da je prije svega potrebno da se do znanja da u Dvorani za HGM mjesta nema. Gospođa Raukar Gamulin govori kako se spominjao nekakav sastanak, ali da se na kraju nije dogodio, na što gospodin Končar odgovara da su njega zvali na sastanak, gospođa Crnković iz Gradskog ureda te da je htjela razgovarati o HGM-u na što je on odgovorio da je s pozicije Upravnog vijeća Lisinskog sve što se tražilo dogovorilo, da će u prostorije KDVL preseliti i doći MIC, a da s HGM-om kao i s prostorom u Kneza Mislava Dvorana nema ništa i da to mora riješiti Grad.

Ravnatelj još jednom ponavlja kako je svime ovime iznenađen jer na sastanku na kojemu se bilo u Gradskom uredu, na kojemu je bila i gospođa iz Pogona te još ranije i gospođa Flegar iz Dvorane sve bilo dogovoreno i jasno, kako je problem s HGM-om bio detektiran istog trenutka i kako je bilo dogovoreno kako će se njima naći mjesta ili u prostoru u Kneza Mislava ili će im se naći neki drugi adekvatan prostor, jer svakako ne dolazi u obzir da ostanu na cesti, ali da o tome da prelaze u Lisinski nije bilo ni govora.

Gospođa Gamulin Raukar govori kako se sve kasnije zakompliciralo te smatra da rješenje koje je gospodin Končar predložio za Brozovu ulicu dobro, da im se to ponudi i da to skinemo s dnevnog reda.

Gospodin Končar napominje kako on tu može pomoći, ali da zajednički zaključak Upravnog vijeća može biti sljedeći, a to je da je zaključeno kako MIC dolazi u prostorije Lisinskog, što se tiče prostora u Kneza Mislava njime raspolaže Grad, hoće li Pogon dati HGM-u prostor u podnajam ili ne, više nije naša stvar. Smatra da ukoliko su svi suglasni, da se ide dalje pregovarati na taj način. Ravnatelj napominje da ako im je to pod istim financijskim uvjetima ne vidi nikakvog razloga da ne, kao i gospođa Raukar Gamulin koja smatra da se ponudilo rješenje, kako je za sve jednostavnije da MIC bude u Dvorani, a da se za HGM nudi rješenje pod istim uvjetima u Brozovoj ulici i da bi to bilo to.

Upravno vijeće se jednoglasno se slaže s predloženim.

Ad.4)

Ravnatelj izvještava Upravno vijeće o prijedlogu sezone ciklusa Lisinski subotom 2022./2023., o dogovoru za 14 koncerata, kako se nada da smo pobijedili sve što se tiče korone i potresa te da se orijentiralo radeći sezonu na ona razdoblja kada smo radili neopterećeni tim problemima, ali da se imalo u vidu kako se društvo još oporavlja od nedaća te se ne razmahujemo previše s novcima. Zaključno ova je sezona u odnosu na druge znatno jeftinija. Ima 14 koncerata, 6 velikih simfonijskih orkestara iz Engleske, Češke, Kanade, Lihtenštajna, Bugarske, tu je operni koncert, pjevaju i Bečki dječaci, orguljaški koncert i dva klavirska recitala. Uglavnom zadovoljni smo postignutim. Jedino za što imamo dvojbe, jer se počelo raditi na tome prije nego li je započeo rat u Ukrajni jest koncert orkestra Čajkovski iz Rusije. S njima smo u pregovorima, u Beču im je otkazan koncert u 5. mjesecu te nas oni u potpunosti razumiju odlučimo li otkazati i mi. Neugodno ih je otkazati, a neugodno ih je i primiti u svijetlu svih sankcija. U svakom slučaju delikatna situacija. Imamo i B varijantu, zamjenski koncert.

Gospodin Končar govori kako to ne možemo riješiti sada jer ne znamo u kojem smjeru će ići stvari, a ravnatelj govori kako dok dođe vrijeme za objavu sezone da će se još jednom konzultirati s vijećem, vidjeti što učiniti i donijeti konačna odluka.

Gospodin Končar govori kako je program fenomenalan, no ističe kako se premala važnost daje hrvatskim skladateljima, da se prije više pregovaralo da u cikluse bude i nešto naše, dirigent, orkestar, kombinacija, itd. U slučaju ove sezone imamo koncert sa Mo. Tarbukom što smatra jako dobrim, napominje kako se po pitanju programa i ansambala nema što prigovoriti, ali misli da bi trebalo više poraditi na vlastitom identitetu obzirom da je 2023. godine 100-ta obljetnica smrti Dore Pejačević te da bi i takve stvari trebalo negdje ubaciti i obilježiti na neki način. Ravnatelj odgovara kako vezano na temu obljetnice Dore Pejačević već ima nešto tako zamišljeno, da se pregovara sa ZF za Festival Dora Pejačević, ali da se na tome još uvijek radi. Također napominje kako smo po pitanju našeg dirigenta imali recimo našeg Mo. Repušića sa njemačkim glazbenicima. Gospodin Končar samo želi reći kako je taj ciklus perjanica svega što se u glazbi u Hrvatskoj događa i kako je sve to najbolje od najboljeg, ali da mu nedostaje taj neki dio vlastitog identiteta te da bi se možda malo više trebao poraditi na tome za sljedeću sezonu. Ravnatelj govori kako je u svim našim sezonama uvijek nastupao netko naš, imamo Pogorelića u svakoj sezoni, koncerte u suradnji s Muzičkom akademijom gdje dajemo priliku studentima da nastupaju uz sva ostala velika imena te samatra da to nije malo, da se nije okrenula glava od hrvatske glazbe, ali da imamo odgovornost da otvorimo našoj publici i svijet, kao i da pokušavamo napraviti neki balance svega, obzirom da u Lisinskom imamo cikluse ZF i SOHRT-a gdje većinom nastupaju naši izvođači. Lisinski bi trebao ostati prozor i u svijet.

Gospođa Raukar Gamulin pita da li se razmišljalo da se napravi jedan ciklus sličan onome Mladi u Lisinskom ili da se možda pokrene neki novi, koji bi imao više prostora za naše izvođače, kompozitore, a koji bi možda programski imao nekih dodirnih točaka sa ovako jednim svjetskim kao Lisinski subotom. Ravnatelj na to odgovara kako se radilo na tome i otvaralo niz ciklusa, ali da su nam se nažalost svi gasili jer nismo dobivali nikakvu potporu ni od koga. Govori i kako pregovara o novom komornom ciklusu s Martinom Filjak ovdje u Dvorani, ali da za sve to trebaju i neka sredstva. Govori i kako se publika ulijenila i promijenila, kako ne idu više ni na neka veća imena te kako smo imali polu praznu Dvoranu s Elinom Garančom, Dmitrijem Hvorostovkim, a kako bolje od toga u svijetu ne postoji te da smo i takav jedan ciklus morali ugaziti jer potporu nismo dobili ni od koga, kako smo sve uspjeli isfinancirati sami i nekim čudom u tome uspjeli. Ugavnom da se pokušava, ali onda i odustane.

Gospođa Raukar Gamulin pita otkuda će se domoći prihodi od 4,5 milijuna kuna za sezonu, gospodin Arbutina odgovara da je to plan, odnosno pretpostavka, a ravnatelj odgovara kako je sve rađeno prema utvrđenom planu i dosadašnjem iskustvu. Kako se očekuju sredstva od Grada, ali da se trenutno ne zna hoće li nam dati barem 800 tisuća. Prijašnjih godina dobivalo se i više oko 1, 2 milijuna kuna, prije i još više. Ali da za sada računamo da ćemo biti na razini kojoj jesmo. Gđa Raukar Gamulin govori kako se kultura i nije baš isprvila, na što ravnatelj odgovara da je tako uvijek. Nadalje, računa se na prihod od pretplate koji je inače oko 1,6 milijuna, ali smo sad računali s 1,2 milijuna. Nadalje s prihodom od prodanih ulaznica koji nam je samo periodu od rujna do studenog bio 600 tisuća, pa se računa da će tako biti i ove godine, sponzorima u iznosu od 400 tisuća kuna što je garantirano te se još pregovara s jednim u visini od 100 tisuća kuna te vlastitih sredstava koje smo prijašnjih godina planirali u iznosu od 2 milijuna, a sad smo smanjili na 1,4 milijuna kuna. Smatra da budemo li radili programe, iznajmljivali dvorane, ne bude li neke katastrofe i budu li ljudi zdravi ne bi smjelo doći u pitanje da se to i ne ostvari, pa i više od toga. Gospodin Končar smatra da je program stvarno bogat, atraktivan te dođe li još i Placido Domingo bit će stvarno jedna dobra sezona.

Gospođa Tokić pita za radne naloge koncerata, da bi bilo preglednije sve pratiti, napominje kako se brine malo zbog svih tih troškova, da se nada da ćemo mi zaraditi, ali da kuća ima i drugih dodatnih troškova što se tiče održavanja Dvorane. (donose se radni nalozi)

Gospođa Tokić također pita i za sponzorske prihode i planiramo li to doista dobiti. Ravnatelj odgovara da je to dogovoreno, garantirano tih 400 tisuća, od INE i OTP-a te da se još s nekim pregovara. Odnosno s Lutrijom jer oni slave također 50-u obljetnicu sljedeće godine pa se nadamo i nešto dogovoriti sa njima.

Gospođa Tokić pita vezano za prodaju broja ulaznica, izuzimanja i pretplata, povećanja cijene preplata, nešto o čemu je bilo spomena na nekom od kolegija, na što ravnatelj govori kako će se sigurno nešto izuzimati, odnosno da će se pokušati prodaja pretplate zaustaviti na oko 1000, jer se više uprihodi od prodaje pojedinačne prodaje ulaznice nego od pretplate, budući da je prosječna cijena po koncertu za nekog pretplatnika negdje oko 90 kuna te da se tako ne može ni približno pokriti ništa od troškova. Također napominje kako će se i malo povisiti cijena pretplate kao i cijena ulaznica. Govori i kako i sada imamo puno veće cijene ulaznica od ZF i SOHRT-a koji imaju ružnu cijenu ulaznica prema ljudima koji sviraju te da je to i podcjenjivanje ljudi na pozornici. ZF za svoj ciklus naplaćuje ulaznice od 100 kuna, a kada radi OFF programe onda 130 kuna. Umjesto da je obratno! Smatra da trebamo raditi dobre programe pa će onda tako biti sredstva i za održavanje. Od Grada ih ne dobivamo dovoljno, sami ih moramo zaraditi. Gospođa Raukar Gamulin pita imamo li kakve informacije od gospođe Bušljete te može li uprava Dvorane pitati za neke nove informacije. Ravnatelj odgovara da se pita skoro svaki tjedan ali da se dobiva informacija da se strpimo. Gospođa Raukar Gamulin govori kako je na sastanku održanom u Gradu bilo rečeno od strane gospođe Bušljete kako ona mora predati taj projekt za financiranje obnove, na što gospođa Tokić odgovara kako ona nema nikakve informacije što je s tim, a ravnatelj odgovara kako je bilo rečeno nešto kao da su zakasnili, a ne zna detalje.

Gospođa Tokić govori kako se u jednom momentu bio otvorio natječaj za EU fondove pri Ministarstvu zaštišite okoliša, pa da mi ne bismo trebali čekati Grad i što će oni napraviti. Mi moramo platiti samo projekt, odnosno kooperante, a jedan dugogodišnji suradnik bi nam pomogao prikupiti sve potrebne dokumente te da nam ne bi ništa za to fakturirao. To bi iznosilo oko nekih 70 tisuća kuna, što i nije neki iznos u odnosu na sredstva koja bi mi dobili od natječaja. Gospodin Tuškan, voditelj odjela programske tehnike koji je razgovarao s gospodinom Petračem, pomoćnikom ravnatelja službe programske tehnike i održavanja zaključili su da bi to bilo dobro napraviti, pa ćemo mi obavijestiti Grad da idemo s tim sami. U pitanju je obnova multimedije (ton, zvuk, slika). Ukoliko dođe to neke cjelovite obnove sva ta oprema se može skinuti i naknadno vratiti po završetku obnove. Smatra da je obnova velika, a naš dio od 70 tisuća vrlo mali te da bi se u konačnici možda i taj iznos od Grada vratio, a da su velike šanse da to dobijemo tako da bi se zapravo krenulo u to. Trebalo je biti otvoreno tek u 9. mjesecu, ali smo dobili nekakve naznake da bi moglo biti u 6., 7. mjesecu i onda bi se htjeli pripremiti za to na vrijeme, aplicirati i čekati. Gospođa Raukar Gamulin govori da super, na što se gospođa Tokić nadovezuje kako bi Lisinski mogao krenuti u obnovu sam da ne čekamo Grad.

Gospođa Raukar Gamulin govori kako se nada uhvatiti gospođu Bušljetu i pokuša doći do nekih informacija od nje, obzirom da su oni očito zakasnili na taj neki natječaj što su bili spominjali na sastanku u Gradu na kojem je bio i ravnatelj.

Gospodin Končar govori da što se tiče nekih ozbiljnijih zahvata da to moraju napraviti u Gradu. Također govori i kako postoje agencije koje se bave takvim financiranjima te da one mogu pomoći da to ide puno brže te kako se bio sastao s jednim takvim agentom jer ga je zanimalo kako to funkcionira te da su oni imali dosta uspjeha. Oni se jednostavno povežu sa Gradom u dogovoru, sa nama recimo i onda to guraju. Napominje i kao gospođa Bušljeta nema samo Lisinski, već da ima zasigurno mnogo takvih zgrada i institucija te da možda ni takvo razmišljanje ne bi bilo loše. Gospođa Raukar Gamulin govori kako je i ona razgovarala s ravnateljem jedne agencije u vlasništvu Grada te da i oni imaju potencijala za takve stvari, ali da se prvo mora vidjeti sa gospođom Bušljetom što se uopće događa i gdje smo stali ili eventualno dogovoriti kolegu Lipovca. Ravnatelj govori kako smo puno toga mogli pokušati napraviti, ali kako ništa nismo mogli zbog problema što nismo imali riješene zemljišne knjige. Sada je to konačno riješeno. Gospodin Končar govori kako se jednako koliko se usmjeravamo u program trebamo i usmjeravati prema drugim stvarima, održavanju s istom pažnjom da Dvorane ne propadne. Ravnatelj odgovara kako mi s potrebama nemamo iznenađenja i kako točno znamo gdje će curiti i gdje lavore stavljamo. Ponovo napominje kako smo u prošloj godini dali 1,2 milijuna kuna više od Grada za održavanje, kako se ne sjedi skrštenih ruku jer Lisinski sam u sebe ulaže i skrbi, ali kako je to sve zapravo ništa jer je to sve krpanje te kako to može trajati neko vrijeme, ali ni to se neće moći još dugo. Problemi postaju sve veći i veći. Gospodin Končar konstatira kako je sve to veliki napor, ali možda bi pomogao neki pritisak možda na Predsjednika, Premijera, Gradonačelnika, da se vidi na koji način dalje. Kaže da se uvijek o Dvorani

govorilo ne u smislu problema s programima, nego s grijanjem, hlađenjem, tehnikom i tako. Ravnatelj govori kako su troškovi održavanja puno veći od troškova programa te kako je zadnja velika investicija bila 2006., 2009. godine. Gospodin Arbutina govori otklanjanju azbesta, na što se ravnatelj nadovezuje kako je i to zapravo bilo krpanje, ali da je veća investicija što se tiče tehničke opreme bila 2006., na što se gospodin Arbutina nadovezuje kako su 2005. bili stolci, 2006. fasada, oprema. Gospođa Volić Radić pita postoji li nekakav elaborat ili slično, na što ravnatelj odgovara kako je elaborat napravljen 2011. godine na njegovu inicijativu, ali da mi po njemu ne dobivamo ni za najnužnije stvari od strane Grada. Gospodin Končar smatra da bi svatko u svom smislu mogao malo pomoći jer bi volio da se to promijeni budući da to zapravo izgleda najveći problem. Ravnatelj govori kao se pokušavalo razgovarati i kako se šalju dopisi Gradskom uredu i Uredu gradonačelnika sa alarmantnim podacima o problemima, da smo slali dopise vezano i uz problem čistačica, vatrogasaca, ali da odgovori ne dolaze. Napominje kako se sada u međuvremenu pobunili i tonci i rasvjeta sa svojim problemima, da će sada i drugi, ali da tih svakakvih dopisa mi imamo previše, ali nažalost odgovora nigdje. Spominje i kako je zadnji put na nekom koncertu razgovarao i sa zamjenikom gradonačelnika gospodinom Korlaetom, ali smatra da problema u Gradu ima i previše tako da ni oni ne stižu sve, ali misli da bi članovi vijeća koji su možda bliži gradskoj vlasti mogli pripomoći u tome. Gospodin Arbutina govori kako nije baš da Grad ne radi ništa jer da Gradski ured za izgradnju financira elaborat postojećeg stanja nosive konstrukcije te je isfinancirao i objavio natječaj za izvedbeni projekt sanacije terasa, tako da nije da ne rade, samo što sve to nažalost nije dovoljno. Govori kako prema podacima što su mu rekli, elaborat postojećeg stanja nosive konstrukcije je kao podloga za budući projekt cjelovite obnove, ali to je samo postojeće stanje. Unutra neće biti ništa što će ojačati Dvoranu. Napominje ponovo nije da Grad ne radi, ali da to nije dovoljno. Ravnatelj govori kako je Grad obnovio Dvoranu poslije potresa, nitko ne kaže da ne rade, ali uglavnom to nije ni približno sve ono što nama treba. Gospođa Tokić se nadovezuje kako ovo što se tiče obnove Dvorane od potresa prvo zagrebačkog, pa onda i sisačkog, da je to plaćeno iz naših sredstava odnosno iz osiguranja, jer da smo čekali Grad, tko zna kad bi bilo. Gospodin Arbutina govori kako je to sreća u nesreći, a ravnatelj se nadovezuje da smo dobro radili i dobro pripremili osiguranje. Gospođa Tokić napominje kako Grad Zagreb plaća osiguranje Dvorane godišnje, ali da smo se uspjeli dogovoriti da mi provodimo postupke javne nabave te da smo iz osiguranja povukli nakon zagrebačkog potresa oko milijun kuna, a isto tako negdje oko 1,1 milijun iza sisačkog. Gospodin Arbutina se nadovezuje kako recimo klimatizacijski sustav košta oko 40 milijuna kuna, tako da ovaj iznos od potresa i nije nešto veliko. Govori kako je neka gruba procjena sustava grijanja i hlađenja oko 40 milijuna, kako je samo projekt za to milijun kuna, a ovdje se s druge strane nešto obnavljalo za isti iznos. Pokušava iznjeti te neke relacije te ponovo napominje kako nije znači da Grad ne radi, ali to nije nešto. Gospođa Raukar Gamulin smatra kako je to sve samo krpanje, na što se gospodin Arbutina nadovezuje kao je to samo početak te misli kako bi tih 40 milijuna trebalo izvući možda preko fondova, preko gospođe Bušljete, itd. Prvo taj projekt koji je oko 700 tisuća do milijun kuna. Gospođa Raukar Gamulin govori kako bi trebalo ići na neki fond koji će isfinancirati takvu dokumentaciju te pita je li to samo strojarski ili projektna dokumentacija za sve, na što gospodin Arbutina odgovara kako je to samo strojarska, kako onda još ide elektro, arhitektura, građevina, multimedija, ton, zvuk... napominje kako je Dvorana velika te kako je prošlo 50 godina. Gospodin Končar govori kako ima poznanicu koja drži predavanja po svijetu kako se to radi te da može s njom porazgovarati ako nam je to išta korisno. Kaže da mu se činilo da postoji nekakav vrlo jasan postupak na koji način, sa kakvom pripremom, odnosno da je to struka kao i svaka druga te kako je imao prilike vidjeti kako to funkcionira. Gospodin Arbutina pita ima li Grad Zagreb ured za obnovu, na što ravnatelj odgovara da su oni javili da ništa ne brinemo da će sve raditi oni i da oni preuzimaju stvar. Gospodin Končar zaključuje kako onda oni imaju sigurno neki hodogram i kojim redoljedom to ide, a gospodin Arbutina misli da možda onda njih treba kontaktirati.

Na kraju gospodin Končar predlaže sljedeće, da se vidi sa gospođom Bušljetom, kojim redosljedom se ide i misli krenuti i vide neki eventualni termini. Gospodin Arbutina govori kako će tek ovaj elaborat postojećeg stanja kada bude gotov, koji sada snimaju, reći što načelno treba napraviti i da će tek projekt ići u detalje te kako nema šanse da se napravi nešto prije proslave 50-e obljetnice po tom pitanju, ali da se bar nakon toga kaže da će se Dvoranu morati zatvoriti na neko vrijeme, te da će zapravo to tek ovi projekti reći. Što treba napraviti, koliko vrijedi. Ravnatelj govori kako se sjeća da je gospodin Vuljević dok je još bio ravnatelj sredinom 80-ih godina pisao da je Dvorana devastirana i da je vrijeme da se u nju uložiti. 40 godina kasnije razgovaramo o istoj temi.

Nadalje, gospodin Končar zaključuje kako će se razgovarati sa svima s kojima treba, s gospođom Bušljetom od koje bi trebalo dobiti nekakve informacije, pa da se konačno pokrene taj dio i počne funkcionirati i točno znati, tko, što, kako. Gospođa Raukar Gamulin govori kako ona može pokušati

razgovarati i vidjeti gdje su i kakvi planovi za dalje, a onda vidjeti gdje i što pogurivati. Ravnatelj govori kako se nada da do te 50-e obljetnice uspijemo najnužnije riješiti i dio multimedijske opreme, a krucijalne stvari, smatra da za to trenutno nema nikakve šanse, na što se gospodin Končar nadovezuje kako se ta obljetnica može možda u tu svrhu iskoristiti i ispromovirati, medijski, prema nekim sponzorima ili nekako te zaključuje kako bi mogli ovako u nedogled, nego da je ovo možda stvarno neka mogućnost i da moramo razmišljati o Dvorani te da pokušamo svatko sa svoje strane učiniti što može. Gospodin Arbutina u šali govori kao to znači da onda ne mičemo kante, a ravnatelj se nadovezuje kako smo i prije prilikom dolaska gradonačelnika Bandića postavljali kante, ali da nije baš mnogo pomoglo.

Ad.5)

Ravnatelj izvještava Upravno vijeće o prijedlogu za snimanje filma u povodu 50. obljetnice dvorane Lisinski. Govori kako smo naime do sada imali niz monografija, radit će se i za 50. obljetnicu, ali ideja je sada imati i neki video dokument o Dvorani. Moli Upravno vijeće da prihvati prijedlog prema dobivenom troškovniku kako bi se što prije moglo započeti sa pripremama snimanja i razgovora. Najavljuje pregovaranje s HRT-om, već im je najavljena zamolba za ustupanjem arhivskog materijala bez naplate. Gospođa Gamulin Raukar moli pojašnjenje oko nejasnoća vezanih u troškovniku oko pojedinih stavki u smislu snimatelja, montažera, postoji li koprodukcija s HRT-om i slično te da to nije baš jasno i precizirano navedeno, ali koliko razumije i koliko se raspitala slaže se da je to tu negdje taj red veličine cijena, ali smatra da bi bilo dobro da postoji neko pismo namjere HRT-a ili slično oko ustupanja arhivskog materijala i uključe li se oni u realizaciju sve bi moglo biti jeftinije. Gospodin Končar upozorava na situaciju koju on ima s UNISON-om, odnosno sa sporom sa HRT-om oko arhivskih prava te smatra da tu treba biti izuzetno oprezan, da se stvar ne bi dodatno zakomplicirala i da ne bi došlo do neplaniranih povećanja troškova.

Ravnatelj govori kako trošak od predviđenog zasigurno neće biti veći, nego jedino može biti manji, da je sve dalje stvar pregovora i da će se raditi i pregovarati oprezno, samo da je važno da se s projektom krene jer je vremena ostaje sve manje. Gospođa Raukar Gamulin govori kako je to sve sasvim jasno, ali da bi ipak bilo važno znati hoće li HRT biti uključen ili neće, nije sasvim jasno jesu li sve cijene u troškovniku bruto ili neto obzirom da ne piše svugdje isto, hoće li se ići u koprodukciju i slično, tako i da nije sklona potpisivanju troškovnika bez svih razjašnjenih detalja. Nadalje, gospođa Tokić izražava nejasnoće u sinopsisu na navedenu minutažu snimanja (2 x 50 minuta, a u prikazu troškovnika piše 52 min) te pita hoće li to onda biti dupli iznos troškova. Ravnatelj objašnjava da neće. Napominje da je ovo samo okvirni troškovnik te da realni troškovi neće prelaziti iznos od cca 250.000,00 kuna predviđenih troškovnikom koji je sastavljen. Gospođa Raukar Gamulin pita može li biti da je ovo dato samo na znanje, a kad se budu znale konkretnije stvari da bude dato na glasovanje. Ravnatelj odgovara kako će se izgubiti vrijeme te da je bolje da se u posao krene čim prije, da se toliko povjerenja zaslužuje i da se obavezujemo ostati u zadanim financijskim okvirima, kao i da će se truditi da se troškovi smanje. Gospodin Končar govori kako je ključna stvar dođe li do odnosa s HRT-om jer će onda sve biti puno jednostavnije, jer iz vlastitog iskustva govori da treba paziti da se nešto ne zakomplicira, sličan primjer s komplikacijom oko autorskih prava spominje i gospođa Tokić. Gospodin Končar smatra da se treba krenuti u projekt odmah, jer je stvarno zadnji čas, ali treba odmah razgovarati s ljudima na televiziji.

Nakon spomenutih nejasnoća oko toga jesu li cijene izražene s PDV-om ili bez, obzirom na nejasno napisano, ravnatelj telefonski provjerava s gospodinom Rogošićem koji je radio scenarij i troškovnik te se zaključuje da su cijene definitivno neto. Znači nakon uračunatog PDV-a, troškovnik bi iznosio 300.000,00 kuna. Gospođa Raukar Gamulin ponavlja kako na iskustvu gospodina Končara i primjeru gospođe Tokić (iznijela je slučaj s prijateljicom sporan oko autorskih prava vezano na projekt stolice) treba biti pažljiv oko autorskih prava jer je jedno korištenje arhive koju će HRT ustupiti ili naplatiti, ali su drugo autorska prava za to isto te da treba paziti u pregovorima. Isto iz osobnog iskustva smatra i gospodin Končar te da treba jako paziti na ugovor i korištenje tih prava kao i da treba krenuti odmah s radom, ali predlaže da se napravi nekakav ugovor s HRT-om koji će se vidjeti, kojim će se kontrolirati i ako treba neka i bude njihovo. Gospođa Raukar Gamulin još jednom pita zašto nije dovoljna samo odluka vijeća da se krene u pregovore s HRT-om, a da će se ostalo putem iskristalizirati te vidjeti koliki je trošak za Dvoranu kad se bude znalo koliko je HRT spreman preuzeti na sebe.

Ravnatelj objašnjava da se boji kako će situacija s HRT-om trajati predugo, a kako se film može snimiti na nekoliko načina i različitim razmjera. Ukoliko se situacija s HRT-om izjalovi i ne bude se moglo dobiti sve po uvjetima koje smo mi htjeli, onda će se bazirati više na materijalu koji ćemo sami snimiti. Zato smatra

da je bolje da se krene odmah, da se dobije malo povjerenja, da će se film napraviti kakav će se moći te da se zasigurno neće napraviti ugovor s HRT-om štetan za Dvoranu. Na upit gospođe Raukar Gamulin je li Dvorana Lisinski jedini producent tog filma, ravnatelj odgovara kako mi još nemamo te novce te kako se sredstva misle tražiti i od HAVC-a, Grada, Ministarstva kulture i drugih.

Gospođa Tokić pita hoće li Dvorana biti vlasnik toga, a ravnatelj odgovara kako misli da nije nužno da smo mi vlasnici toga, nego da je važnije da se ne gubi vrijeme, da se snimi i da postoji te napominje još jednom da iz iskustva kojeg ima, televizijskog i producentskog da će se biti oprezan. Ono što je bitno je da se snimi Dvorana kroz sva godišnja doba, kada pada snijeg, kada je sunce, da se snime različiti kadrovi Dvorane, kad je gužva pred neki koncert, kad je Dvorana prazna, itd. U filmu će se koristiti i arhiva naših pretplatnika s kojima se već kontaktiralo i koji su je voljni ustupiti, ali napominje da su u svemu ključni ljudi, jer smo neke već izgubili, kao Mo. Kranjčevića, Barezu, Dešpalja, odnosno kako su se izgubili važni svjedoci u vremenu, koji su mogli puno toga ispričati i reći. Također će se koristiti i razni snimljeni materijali koje smo sami snimali. Gospođa Raukar Gamulin pita može li se recimo napraviti CD od toga i radi li se to uopće. Ravnatelj odgovara da se radi i DVD.

Gospođa Tokić pita tko je radio troškovnik zbog najma kamere, jer je zbunjuje zašto ne možemo koristiti svoju? Ravnatelj odgovara da sve ovisi o potrebama i dogovorima. Gospođa Raukar Gamulin pita hoće li ravnatelj imati ulogu voditelja u filmu, na što on odgovara da neće.

Gospođa Raukar Gamulin smatra da bi glavna u tome filmu trebala biti Dvorana, a ne da se netko posebno ističe. Gospodin Končar odgovara kako svakako podržava ideju da se to snimi, a da je početi trebalo jučer jer je vremena stvarno malo, ali da istovremeno treba započeti pregovore s HRT-om, da sigurno neće biti jednostavno, ali da se treba ispregovarati da oni od toga naprave događaj te da oni to mogu, ukoliko žele. Ravnatelj govori kako je varijanti puno, ali treba krenuti.

Nakon rasprave, zaključeno je da je dogovorena cijena 300.000,00 kuna s uključenim PDV-om i da se radi na filmu.

Upravno vijeće s četiri glasa za prihvaća prijedlog, dok je jedan član suzdržan (gđa. Tokić).

Vezano na predane Izvještaje o radu ravnatelja, gospođa Raukar Gamulin govori kako se o tome ne može danas nego će se raspravljati na sljedećoj sjednici. Ravnatelj odgovara kako je dodao još nešto te da je to u materijalima. Odgovor na dopis Zavoda za zaštitu spomenika, kao i izvješće gospodina Petrača pomoćnika ravnatelja za tehniku, o provedenim radovima.

Gospođa Tokić vezano na MIC izvještava kako je zatražila kolege spisak o planiranom tiskanju notnih materijala, te kako oni samoinicijativno odlučuju o tiskanju istog svojim dogovorima. Smatra da bi ipak trebalo prikazati čime su se vodili i odlučili za to. Također objašnjava kako su jučer najavili kao misle putovati na kongres te smatra da moraju dati nekakvo objašnjenje.

Gospodin Končar pita tko snosi kotizaciju, članarinu, plaća li to Ministarstvo? Gospođa Tokić odgovara kako će Ministarstvo kulture i Grad Zagreb snositi njihove troškove, no da će sredstava možda biti doznačena nakon završetka kongresa, a do tada se to treba platiti iz vlastitih sredstava.

Gospodin Končar smatra da po pitanju MIC-a bi trebali na neki način znati šta se planira i šta će raditi.

Gospođa Raukar Gamulin pita koliko ih putuje, na što ravnatelj odgovara da se prijavilo dvoje, kolegica Unkić i kolega Merkaš, na što gospođa Raukar Gamulin moli da se zamoli kolege da sada bude bilo malo drugačije. Vezano za troškove putovanja gospođa Tokić govori o uštedama koje provodi svom poslovanju, a gospodin Arbutina kako on krpa pumpu centralnog grijanja da se ne potroši previše, da se uštedi malo. Na upit koliko košta pumpa odgovara kako je servis oko 30 tisuća kuna, ali da su se pojavili i dodatni troškovi. Gospođa Raukar Gamulin govori kako su to stvari na koje oni pokušavaju ukazati, kako bi podjednako važne u Dvorani trebale biti i pumpa i program, na što ravnatelj govori da se slaže, samo da bi pumpa ipak trebala biti problem Grada i jednostavno rješiva. Ponovno ističe kako je Lisinski dao 1,2 milijuna kuna vlastitih sredstava za tekuće i investicijsko održavanje, a ne Grad.

Gospođa Raukar Gamulin još jednom ponavlja kako je krajnja cijena za snimanje filma o Lisinskom koju smo se obavezali i preko koje se neće ići 300 tisuća kuna s PDV-om te da postoji mogućnost da se u sve uključi HRT te kako će reći neki svoj stav i da će se ravnatelj vjerojatno uvrijediti, ali smatra kako je ova Dvorana okupila tolike osobe, što od ravnatelja, izvođača, umjetničkih, programskih voditelja, umjetnika, ansambala i smatra da bi oni i Dvorana trebali biti u prvom planu te da bilo dobro da se odabere nekakav tim ljudi, a ne da to bude samo ravnatelj. Ravnatelj pita na temelju čega je zaključeno da će biti samo jedna osoba, on, ravnatelj? Ona odgovara da zna zašto to govori jer ravnatelj ima televizijsko iskustvo u vođenju, bit će najjednostavnije, bit će najjeftinije i to se može dogoditi. Na što ravnatelj moli

da se unese u zapisnik kako vođitelj ne postoji. Na upit gospođe Raukar Gamulin o tekstovima koji će se čitati, ravnatelj odgovara da to ne mora biti on.

Gospođa Tokić pita hoće li biti i monografija, na što ravnatelj odgovara pozitivno i govori kako se planira i ona.

Gospodin Končar nadovezuje se kako je dobro da se snima, misli da je dobra i monografija te da je to sve nešto što ostaje. Sve skupa rečeno čini se u redu i treba na takav način pregovarati.

Gospođa Raukar Gamulin govori kao je 300 tisuća s PDV- om plafon do kojeg će se ići, da ako uspiju pregovori s HRT-om taj iznos se može smanjiti, ali opet napominje da treba paziti na arhiv i autorska prava koja kuću mogu doći glave.

Gospođa Tokić pita zna li se je li koprodukcija ili suradnja, na što ravnatelj odgovara kako se tako nešto još ne zna i stvar je pregovora.

Spominje se ime Dražena Petrača kao snimatelja filma.

Gospođa Raukar Gamulin pita što on radi u Dvorani, na što gospođa Tokić odgovara kao je on pomoćnik ravnatelja za tehniku, a gospođa Raukar Gamulin pita radi li on bez honorara, na što ravnatelj odgovara da radi bez honorara, što gospođa Raukar Gamulin smatra bitnim ukoliko je zaposlenik Lisinskog te pita hoće li njegov posao trpjeti zbog toga, ako je on snimatelj. Gospođa Tokić odgovara kako je on šef gospodinu Arbutini. Gospodin Arbutina se nadovezuje govoreći s obzirom da je on tu, da će moći, a gospođa Tokić napominje kako ima kvalitetan kadar ispred sebe i u šali dodaje kako će mjeriti vrijeme gospodinu Petraču, kad je došao, radio u svoje redovno radno vrijeme.

Gospodin Končar se vraća na prijedlog sezone ciklusa Lisinski subotom koji nije još izglasan i otvara glasanje.

Upravno vijeće sa četiri glasa prihvaća prijedlog sezone, dok je jedan član suzdržan (gđa Tokić).

Na upit gospodina Končara zbog čega je suzdržana gospođa Tokić odgovara kako isključivo zbog sponzora, odnosno zbog troškova.

Gospodin Končar govori kako mu je najveće iznenađenje od svega da smo imali plus na koncertu Berlinske filharmonije, na što se gospođa Tokić nadovezuje kao smo imali dobre cijene ulaznica, odnosno vrijednost pojedinačnih ulaznica, na što ravnatelj govori kako je jaka programska aktivnost jedini način da preživimo i da je vrijedilo riskirati, jer bez rizika nema ništa.

Na samom kraju gospodin Končar zaključuje kao bi sve mogla biti jedna kvalitetna priča.

Sjednica je završena u 19,15 sati.

Zapisničar
Petra Mavrin

Predsjednik Upravnog vijeća
Goran Končar

Ur.br. 1111/2-22.

U Zagrebu 3. svibnja 2022. godine